

Изложивши въ кратцѣ главны тѣ чьрты въ общѣ на французскѣ тѣ повѣстность, нека дойдиме сега въ подробно то разлєжение и изслѣдование на прѣдначьртаны тѣ нашы точки.

I.

ИМА ТО FRANK=ФРЖГЪ.

Учени тѣ Французи тькувѣтъ и сѣ записали въ рѣчници тѣ си рѣч-
тѣ *Franc* или *Frank* чи по старь имѣ ѡзыкъ значила: *intrepide, fier, feroce, bandit* и др.; на българскы *дързостенъ, предприимливъ, гордъ, свирѣнь, извирганъ* и друг. Нѣ тука ся ражда въпросъ: какъ таа рѣчь да има това толкова об-
шырно и приносно значение? и на кой отъ днѣшны тѣ живы ѡзыцы, или и отъ стары тѣ мьртвы, можи ѣ ся намѣри истинно то естествено първобытно значение, отъ кое да е дошла на такова приносно, кату ся разложи до ед-
носложныи си съставъ, по ново то искусство ѡзыкоиспытания?

Подобно изслѣдование врьху таѣхъ рѣчь направено отъ учены тѣ нѣ сѣмъ видѣль до сега!

Таа рѣчь е чиста българска и днѣсь ѡште ся употрѣблѣва въ българ-
скыи говоренъ ѡзыкъ и въ първобытно то си и въ приносно то си значе-
ние, и ето какъ: Въ писменны старобългарскы ѡзыкъ ся пиши *Фржгъ*; нѣ кату разложиме буквѣ тѣ ж на *ѣн*, въ право то ѣ произношение, кое отъ чьсти ся е съхранило въ народа ни, тогава *Фржгъ* става *Фрънгъ*. На бьл-
гарскы ѡзыкъ буква та *ѣ* ся измьнува чьсто на *ѣ* и обратно въ изговора отъ народа, въ начьло то и въ края на рѣчы тѣ, какъ то *вѣрліамъ* и *ѣвѣрліамъ*, *вѣрка* и *ѣвѣрка*, *Стоіановъ* и *Стоіановѣ*, *поповъ* и *поповѣ* и друг. много; што-
то *Фржгъ*, *Фрънгъ* става и *ѣврънгъ*; а буква та *г* сѣшто ся измьнува на *к*, ка-
къ то: *рогъ* и *рокъ*, *помагъ* и *помакъ* и др., и тѣѣ *ѣвѣржгъ*, *ѣвѣрнгъ*, *ѣврънгъ* става, *ѣврънкъ* и *ѣвѣрнкъ*. Да видиме сега какво значение има на българскы рѣчь та *ѣврънгъ* и *ѣврънкъ* или *ѣвѣрнкъ*; глаголя *ѣврънгамъ*, *ѣвѣрнкамъ* или *ѣвѣвръгамъ* значи чи-
сто *хѣвѣрліамъ*, *извѣвргаѣ*. отъ дѣ и *извѣвргенъ*, *исхѣвѣргленъ* и друг., и послѣ от-
далѣчьвамъ едно нѣшто отъ друго, отдѣліамъ и проч., штото *ѣврънгъ*, *ѣвѣрнгъ* и *ѣвѣрнкъ*, а послѣ безъ буквѣ тѣ *н*, *ѣвръгъ*, *ѣвѣргъ*, значи: отдѣленъ, *извѣврганъ* отъ едно общество, *bandit*, какъ то го тькувѣтъ учени тѣ Французи, и прино-
сно свободенъ отъ всѣкъ обвѣзаность закона, *ѣвѣргъ*=враждебникъ, неприѣтель общества. На българскы ѡзыкъ имаме ѣ глаголь: *ѣврънкамъ* въ значение то *закачѣмъ* (по грѣцкы *περάζω*): *стига мя ѣврънка*=стига мя закача, и *не мя ѣврън-
каѣ*=не мя закачаѣ.

ѣврънкъ убо, *ѣвѣрнкъ*, *ѣвѣврънкъ*, *ѣврънгъ*, *ѣвѣврънгъ* се исто значение имѣтъ.